

Bilag 18.**AALBORG PORTLAND-CEMENT-FABRIK**

Den 17. oktober 1968.

Vedrørende lov om avancestop — ændringsforslag af 2. oktober 1968.

Som det fremgår af handelsministerens forelæggelse i folketinget, jfr. det skriftlige referat, side 3, er en af begrundelserne for forslaget om avancestoplovens forlængelse, at prisniveauet i Danmark i de senere år er steget væsentlig stærkere end i de lande, vi samhandler med. Vi tillader os at henlede opmærksomheden på, at dette ikke har været tilfældet, hvad angår cementpriserne, idet vi samtidig kan nævne, at det danske prisniveau på dette område ligger lavere end i vore nabolande.

I vore bestræbelser for stedse at gøre vort til at dække det danske markedes cementbehov med et godt, billigt lokalfremstillet produkt har vi gennem en lang årrække ved en meget betydelig kapitalindsats (siden 1/1 46 og til dato: over 500 mill. kr., deraf alene siden begyndelsen af 1963: over 250 mill. kr.) rationaliseret og udvidet vor produktion og distribution i takt med udviklingen. (Vort hjemmemarkedssalg af alm. grå cement var i 1950 ca. 550.000 t og i 1967 ca. 1.675.000 t). Vi står nu over for et investeringsprogram, som, for perioden primo 1969 til ultimo 1975, andrager over 500 mill. kr., og som må virkeliggøres, hvis ovennævnte bestræbelser fortsat skal gennemføres med held, således at beskæftigelsesmæssige og valuta-mæssige hensyn tilgodeses i fuldt omfang.

At planlægge og gennemføre en produktionsudvidelse, der inden for en sværindustri som vor må ske trinvis med store maskinenheder til en årsproduktion på 7-800.000 tons, tager to-tre år. Vor nyanlægstilgang i 1967 var godt 58 mill. kr., hvoraf størsteparten havde været under fremstilling i perioden siden begyndelsen af 1965.

Omkring nytår 1966-67, da vi overvejede vore prisforhold for året 1967, måtte vi ved uændrede priser og de da gældende

afskrivningsregler forudse et relativt ringe resultat for 1967, idet afskrivningerne ville blive betydelige. Vi havde siden januar 1964 kunnet holde uforandrede priser, idet rationaliseringer og stor produktion på basis af forøget salg havde kunnet holde det i almindelighed stigende omkostningsniveau stangen, men stillingen var nu ikke længere holdbar.

Som følge af ændringer i afskrivningsbestemmelserne blev det imidlertid snart klart, at de skattemæssige afskrivninger, der også danner basis for vore af Monopoltilsynet i henhold til Monopollovens § 24 kontrollerede priser, ville blive ca. 7,5 mill. kr. mindre end oprindeligt forudset for 1967. Vi måtte derfor anse tanken om en prisforhøjelse for uigennemførlig og sluttede året 1967 med et økonomisk resultat, der vel var på den lave side, men dog nogenlunde acceptabelt, omend naturligvis det oparbejdede likviditetsbeløb blev for ringe. Det skal tilføjes, at vore afskrivninger på gældende saldobasis er af samme størrelsesorden, eller snarere mindre, end økonomisk beregnede levetidsafskrivninger ville være. Grunden hertil er, at vi som følge af den mangeårige meget kraftige — men i øvrigt ganske normale — investeringspolitik har nået et slags balancepunkt.

Så tidligt som den 30. august 1967 gjorde vi imidlertid under henvisning til allerede da kendte omkostningsstigninger Monopoltilsynet opmærksom på, at vi måtte kræve en prisforhøjelse på omkring 6,00-7,00 kr./t. i begyndelsen af 1968. Ved samme lejlighed fik vi straks en forhøjelse på 2 kr./t. = ca. 2 pct. til dækning af stigende brændselsoliepriser (Suez-krisen).

I mellemtiden kom avancestoploven af 21. november 1967 og dens forlængelse af 15. februar 1968, således at vi kun har